

Anonimizirana različica

Prevod

C-639/21 – 1

Zadeva C-639/21

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

19. oktober 2021

Predložitveno sodišče:

Cour de cassation (Francija)

Datum predložitvene odločbe:

13. oktober 2021

Vložnik kasacijske pritožbe:

PB

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo:

Geos SAS

Geos International Consulting Limited

[...] (ni prevedeno)

COUR DE CASSATION (KASACIJSKO SODIŠČE, FRANCIJA)

[...] (ni prevedeno)

SODBA COUR DE CASSATION, CHAMBRE SOCIALE (KASACIJSKO
SODIŠČE, SENAT ZA SOCIALNE ZADEVE, FRANCIJA), Z DNE
13. OKTOBRA 2021

PB, [...] (ni prevedeno), je vložil pritožbo [...] (ni prevedeno) zoper sodbo, ki jo je Cour d'appel de Montpellier (4^e A chambre sociale) (višje sodišče v Montpellieru (4. A senat za socialne zadeve), Francija) 18. decembra 2019 izdalo v sporu med njim in:

1. družbo Geos, [...] (ni prevedeno) s sedežem na naslovu [...] (ni prevedeno) Tour Franklin, 100–101 terrasse Boieldieu, 92800 Puteaux,

2. družbo Geos International Consulting Limited s sedežem na naslovu Salisbury House LG, [...] (ni prevedeno) 28–29 Finsbury Circus, EC2M 5QQ London (Združeno kraljestvo),

nasprotni stranki v postopku s kasacijsko pritožbo.

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno) [elementi nacionalnega postopka]

Chambre sociale de la Cour de cassation (senat za socialne zadeve pri kasacijskem sodišču) [...] (ni prevedeno) [sestava predložitvenega sodišča] je po tem, ko je o tem razpravljal v skladu z zakonom, izdal to sodbo.

Dejansko stanje in postopek

- 1 Glede na izpodbijano sodbo (Montpellier, 18. december 2019) je družba Geos International Consulting Limited 1. oktobra 2016 PB zaposlila kot skrbnika omrežja.
- 2 Ta družba s sedežem v Združenem kraljestvu je hčerinska družba družbe francoskega prava Geos.
- 3 Delavec je med delovnim razmerjem opravljal različne naloge v Kabulu (Afganistan).
- 4 Potem ko je delavec 2. oktobra 2017 prejel opozorilo, ga je britanska družba 11. januarja 2018 odpustila.
- 5 Dne 9. maja 2018 je PB pri conseil de prud'hommes de Montpellier (delovno sodišče v Montpellierju, Francija) vložil tožbo, s katero je zatrjeval položaj sozaposlitve in predlagal, naj se družbama Geos International Consulting Limited in Geos solidarno naloži, naj mu plačata različne zneske iz naslova zakonske odpravnine, nadomestila namesto odpovednega roka in s tem povezanih pravic do plačanega dopusta, odškodnine zaradi odpovedi delovnega razmerja brez dejanskega in resnega vzroka ter nepoštenega izvajanja pogodbe o zaposlitvi in naj mu izročita dokumente o prenehanju pogodbe, sicer naj se jima naloži denarna kazen.
- 6 To sodišče je s sodbo z dne 17. maja 2019 zavrnilo ugovor nepristojnosti, ki sta ga družbi uveljavljali v korist britanskih sodišč, potem ko je zahtevke delavca zoper družbo Geos razglasilo za dopustne. Prav tako je zadevo predložilo v vsebinsko odločanje.

- 7 Cour d'appel de Montpellier (višje sodišče v Montpellierju) je s sodbo z dne 18. decembra 2019 to sodbo v celoti razveljavilo. Pri ponovnem odločanju je razsodilo, da francoska sodišča niso krajevno pristojna za odločanje o sporu, in delavca pozvalo, naj zadevo predloži pristojnemu sodišču.
- 8 Cour d'appel (višje sodišče) je pri tej odločitvi najprej ugotovilo, da je bil delavec od 1. oktobra 2016 zaposlen v družbi Geos International Consulting Limited s sedežem v Londonu (Združeno kraljestvo), da je družba Geos matična družba zadnjenavedene družbe in da je delavec opravljal različne naloge izključno v Kabulu. Nato je upoštevalo, da delavec svojega dela ni običajno opravljal v Franciji ali iz Francije, da je bil zadnji kraj, v katerem je opravljal svoje delo, Afganistan in da družba, ki ga je zaposlila, nima sedeža na francoskem ozemlju.
- 9 Delavec je zoper to sodbo vložil pritožbo.
- 10 Družbi sta zahtevali, naj se pritožba zavrne in naj se podredno Sodišču Evropske unije predložita ti vprašanji:

„Ali je treba člen 4 Uredbe (EU) št. 1215/2012 z dne 12. decembra 2012 razlagati tako, da francoskemu delavcu, ki ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi z družbo s sedežem v drugi državi članici in ki svoje delo opravlja zunaj Francije po navodilih te družbe, dovoljuje, da v sporu v zvezi s pogodbo o zaposlitvi pred francoskimi sodišči toži matično družbo s sedežem v Franciji, pri čemer se sklicuje samo na to, da je imela ta matična družba status sodelodajalca, ne da bi mu bilo treba predložiti druge dokaze?“

Ali pa je treba Uredbo (EU) št. 1215/2012 z dne 12. decembra 2012 razlagati tako, da mora v takem primeru delavec predložiti dokaz, da ima družba, ki jo toži pred francoskimi sodišči, status delodajalca, ki je v pravo Unije avtonomen pojem?“

Preučitev pritožbenega razloga

Predstavitev pritožbenega razloga

- 11 Delavec ugovarja odločitvi v sodbi, da francoska sodišča niso krajevno pristojna za odločanje o sporu, in njegovi napotitvi na vložitev tožbe pri pristojnem sodišču, ker „so v skladu s členom 4 Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah osebe s stalnim prebivališčem v državi članici ne glede na njihovo državljanstvo tožene pred sodišči te države članice; ker se je v obravnavani zadevi postopek začel zoper družbo SAS Geos, ki ima sedež v Franciji, zato so francoska sodišča pristojna za odločanje o sporu; ker je cour d'appel (višje sodišče) je torej z odločitvijo, da francoska sodišča niso krajevno pristojna, kršilo člen 4 Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012.“

Odgovor Cour de cassation (kasacijsko sodišče)

Dopustnost pritožbenega razloga

- 12 [...] (ni prevedeno)
- 13 [...] (ni prevedeno)
- 14 [...] (ni prevedeno) [predložitveno sodišče ugotovi dopustnost pritožbenega razloga]

Utemeljenost pritožbenega razloga

Pravo Unije

- 15 Člen 2(1) Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je določal, da so ob upoštevanju določb te uredbe osebe s stalnim prebivališčem v državi članici ne glede na njihovo državljanstvo tožene pred sodišči te države članice.
- 16 V skladu s členom 6, točka 1, navedene uredbe je bila lahko oseba s stalnim prebivališčem v državi članici, če je bila ena od več toženih oseb, tožena tudi pred sodiščem kraja, kjer je imela ena od njih stalno prebivališče, če so bili tožbeni zahtevki med seboj tako tesno povezani, da jih je bilo smotno obravnavati in o njih odločati skupaj, da bi se s tem izognili tveganju nezdržljivosti sodnih odločb, ki bi lahko bile posledica ločenih postopkov.
- 17 Člen 18(1) navedene uredbe je določal, da se je v zadevah v zvezi z individualnimi pogodbami o zaposlitvi pristojnost določala v skladu z oddelkom 5 poglavja II navedene uredbe brez poseganja v člen 4 in člen 5, točka 5.
- 18 Uredba št. 44/2001 je bila razveljavljena z Uredbo (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah.
- 19 Zadnjenavedena uredba se v skladu z njenim členom 81 uporablja od 10. januarja 2015, z izjemo členov 75 in 76.
- 20 Člen 4(1) Uredbe št. 1215/2012, ki je bil vstavljen v oddelek 1 poglavja II te uredbe, določa, da so ob upoštevanju določb te uredbe osebe s stalnim prebivališčem v državi članici ne glede na njihovo državljanstvo tožene pred sodišči te države članice.
- 21 V skladu s členom 20(1) navedene uredbe, ki je vključen v oddelek 5 poglavja II te uredbe, se v zadevah v zvezi z individualnimi pogodbami o zaposlitvi pristojnost določa v skladu s tem oddelkom brez poseganja v člen 6, člen 7, točka 5, in v primeru postopka zoper delodajalca člen 8, točka 1.
- 22 V skladu s členom 8, točka 1, navedene uredbe je oseba s stalnim prebivališčem v državi članici, če je ena od več toženih oseb, lahko tožena tudi pred sodiščem

kraja, kjer ima ena od njih stalno prebivališče, če so tožbeni zahtevki med seboj tako tesno povezani, da jih je smotrno obravnavati in o njih odločati skupaj, da bi se s tem izognili tveganju nezdržljivosti sodnih odločb, ki bi lahko bile posledica ločenih postopkov.

Vprašanja, nujni za rešitev spora

- 23 Določbe iz oddelka 5 poglavja II Uredbe št. 1215/2012 niso le posebne, temveč tudi izčrpne (sodbi Sodišča z dne 14. septembra 2017, Nogueira in drugi, C-168/16 in C-169/16, točka 51, in z dne 21. junija 2018, Petronas Lubricants Italy, C-1/17, točka 25).
- 24 V skladu s pojmom „individualna pogodba o zaposlitvi“ v smislu te uredbe mora biti delavec delodajalcu podrejen, bistvena značilnost delovnega razmerja pa je okoliščina, da mora ena oseba v nekem času v korist druge osebe in po njenih navodilih opravljati obveznosti, v zameno za katere ima pravico prejeti plačilo (sodba Sodišča z dne 25. februarja 2021, Markt24, C-804/19, točka 27).
- 25 V skladu s sodno prakso Cour de cassation (kasacijsko sodišče) je družba, ki je del skupine, opredeljena kot sodelodajalec osebja, zaposlenega v drugi družbi, če obstaja razmerje podrejenosti ali če – zunaj potrebnega usklajevanja ekonomskih ukrepov med družbama, ki pripadata isti skupini, in stanja prevladujočega ekonomskega vpliva, ki ga lahko ta pripadnost povzroči – ta družba stalno posega v ekonomsko in socialno upravljanje družbe delodajalke, s čimer zadnjenavedena družba popolnoma izgubi avtonomijo delovanja (senat za socialne zadeve, 25. november 2020, pritožba št. 18-13.769, objavljena).
- 26 Na podlagi sodbe Glaxosmithkline in Laboratoires Glaxosmithklin (sodba Sodišča z dne 22. maja 2008, C-462/06) je Cour de cassation (kasacijsko sodišče) izključilo, da se v zatrjevanem položaju sozaposlitve delavca v matični družbi s sedežem v Franciji in hčerinski družbi s sedežem v drugi državi članici, ki je zaposlila tega delavca, upošteva pristojnost francoskih sodišč za odločanje o zahtevkih, ki jih je navedeni delavec vložil zoper hčerinsko družbo, na podlagi kolizijskega pravila iz člena 6, točka 1, Uredbe št. 44/2001, pri čemer je menilo, da bi bilo treba o tej pristojnosti presojati na podlagi določb člena 19 navedene uredbe (senat za socialne zadeve, 16. december 2008, pritožba št. 04-44.713, Bull. 2008, V, št. 248).
- 27 V okviru Uredbe št. 44/2001 in na podlagi delavčevega zatrjevanja, da je sozaposlen v matični družbi s sedežem v Franciji in hčerinski družbi s sedežem v drugi državi, ki je zaposlila tega delavca, je Cour de cassation (kasacijsko sodišče) razsodilo tudi, da so francoska sodišča na podlagi člena 2(1) navedene uredbe pristojna za odločanje o tožbi, ki jo je navedeni delavec vložil zoper ti družbi, zaradi sedeža matične družbe, ne da bi bilo treba tem sodiščem predhodno presojati o obstoju razmerja neposredne podrejenosti z matično družbo (senat za socialne zadeve, 28. januar 2015, pritožba št. 13-23.006, Bull. 2015, V, št. 17).

- 28 Cour de cassation (kasacijsko sodišče) je menilo, da v takem primeru avtonomija posebnih pravil o pristojnosti na področju individualnih pogodb o zaposlitvi, navedenih v oddelku 5 poglavja II navedene uredbe, ne preprečuje uporabe splošnega pravila o pristojnosti sodišč države članice kraja stalnega prebivališča tožene stranke, določenega s členom 2(1) Uredbe št. 44/2001.
- 29 Iz sodne prakse Sodišča Evropske unije (zgoraj navedena sodba Glaxosmithkline in Laboratoires Glaxosmithkline) v zvezi z Uredbo št. 44/2001 namreč izhaja, da sodišču, pristojnemu za hčerinsko družbo delodajalko, ni mogoče predložiti zahtevka na podlagi sozaposlitve zoper matično družbo, ki ima sedež v drugi državi članici, saj se posebno pravilo o pristojnosti iz člena 6, točka 1, Uredbe št. 44/2001 ne more uporabiti v sporu, ki spada pod oddelek 5 poglavja II navedene uredbe, ki se nanaša na pravila o pristojnosti, ki se uporabljajo za individualne pogodbe o zaposlitvi.
- 30 Ker se v francoski sodni praksi uporablja pojem sozaposlitve, ki ni omejen na obstoj razmerja neposredne podrejenosti med delavcem hčerinske družbe in matično družbo, ampak se nanaša tudi na položaje, opisane v točki 25 te sodbe, je bila uporaba splošnega pravila o pristojnosti iz člena 2(1) Uredbe št. 44/2001 – ob neobstoju uporabe pravila o povezanosti iz člena 6, točka 1, te uredbe – edino sredstvo za določitev sodišča, pristojnega za presojo utemeljenosti zahtevka delavca na podlagi strukturne ali kolektivne sozaposlitve.
- 31 V Uredbi št. 1215/2012 je odslej v členu 20(1) in členu 8, točka 1, določeno, da je v primeru tožbe zoper delodajalca oseba s stalnim prebivališčem v državi članici, če je ena od več toženih oseb, lahko tožena tudi pred sodiščem kraja, kjer ima ena od njih stalno prebivališče, če so tožbeni zahtevki med seboj tako tesno povezani, da jih je smotrno obravnavati in o njih odločati skupaj, da bi se s tem izognili tveganju nezdržljivosti sodnih odločb, ki bi lahko bile posledica ločenih postopkov.
- 32 Glede na te nove določbe, ki delavcu v zatrjevanem položaju sozaposlitve, ki izpolnjuje ta merila povezanosti, omogočajo, da zadevo predloži sodiščem države članice sedeža družbe, ki ga je zaposlila, ali sodiščem države članice sedeža sodelodajalca, se Cour de cassation (kasacijsko sodišče) sprašuje o povezavi splošnega pravila o pristojnosti iz člena 4(1) Uredbe št. 1215/2012 z oddelkom 5 poglavja II te uredbe.
- 33 Postavlja se torej vprašanje, ali je treba člen 4(1) in člen 20(1) navedene uredbe razlagati tako, da v primeru, v katerem se glede družbe, ki ima sedež na ozemlju države članice in ki jo delavec toži pred sodišči te države, zatrjuje položaj sozaposlitve tega delavca, ki ga je zaposlila druga družba, navedenemu sodišču pri ugotavljanju svoje pristojnosti za odločanje o zahtevkih, vloženih zoper navedeni družbi, ni treba predhodno presojati obstoja položaja sozaposlitve.

- 34 Prav tako se postavlja vprašanje, ali v takem primeru avtonomija posebnih pravil o pristojnosti na področju individualnih pogodb o zaposlitvi ne preprečuje uporabe člena 4(1) navedene uredbe.

IZ TEH RAZLOGOV Cour de cassation (kasacijsko sodišče):

POSTAVLJA Sodišču Evropske unije ti vprašanji:

– Ali je treba člen 4(1) in člen 20(1) Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah razlagati tako, da v primeru, v katerem se glede družbe, ki ima sedež na ozemlju države članice in ki jo delavec toži pred sodišči te države, zatrjuje položaj sozaposlitve tega delavca, ki ga je zaposlila druga družba, navedenemu sodišču pri ugotavljanju svoje pristojnosti za odločanje o zahtevkih, vloženih zoper navedeni družbi, ni treba predhodno presojati obstoja položaja sozaposlitve?

– Ali je treba navedena člena razlagati tako, da v takem primeru avtonomija posebnih pravil o pristojnosti na področju individualnih pogodb o zaposlitvi ne preprečuje uporabe splošnega pravila o pristojnosti sodišč države članice kraja stalnega prebivališča tožene stranke, določenega v členu 4(1) Uredbe št. 1215/2012?

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno) [prekinitev odločanja in elementi nacionalnega postopka]

DELOVNO DOKUMENT